

[Lysholt Hansen.]

indsats, ved at vi bestiller noget mere, ved at der er penge til rådighed til investering i virksomheder, ved at kagen, vi skal dele, bliver større, det vil sige, ved at der er penge til rådighed til investering. Det er der ikke hos den befolkning, der skulle spare op; i mange år kunne vi jo klare det ved folks privatopsparing, men regeringen har slået al privatopsparing i stykker i dette land. Folk hæver, som jeg sagde tidligere på dagen, af deres penge i stedet for, og så er det da fornuftigt, at vi optager udenlandske lån til at investere i virksomheder, til at investere først og fremmest i industri og i offentlige ting, som skal fremme produktiv udvikling i dette land; så vi kan blive rigere. Derfor glæder jeg mig til at høre hr. Damsgaard rejse sig her om lidt og sige, at socialdemokraterne havde alligevel ret, dengang de havde regeringen; det var meget fornuftig politik, de førte.

Niels Ravn: På den konservative folketingsgruppes vegne kan jeg anbefale det fremsatte lovforslag til gennemførelse. Vi noterer med tilfredshed, at vi ikke befinder os i det, jeg vil kalde en akut situation. Det er jo nærmest et beredskabsforslag. Dels fremgår det jo af forslaget bemærkninger, at vi ultimo april med hensyn til den internationale likviditet er i samme situation, som vi har været i de nærmest foregående år, måske endda en lidt bedre, hvis vi gør det helt nøje op, og dels har finansministeren jo af den tidligere bemyndigelse til at optage udenlandske lån jo endnu en rest tilbage på godt og vel $\frac{1}{4}$ milliard kr. Det er altså som sagt et beredskabsforslag, og jeg er også klar over, at det jo nærmest er affødt af den situation, vi befandt os i for en tre ugers tid siden; dels var der international valutauro og dels var det en kendsgerning, at vi i april måtte notere et beklageligt stort underskud på valutabalancen og et stort underskud på handelsbalancen i marts måned. Disse ting har altså gjort, at man nu vil sikre sig over for en eventuel uventet ny situation, og jeg kan på denne baggrund som sagt anbefale lovforslaget.

Hr. Lysholt Hansen kunne jo sin vane tro ikke afholde sig fra en række sarkastiske bemærkninger. Det havde, synes jeg, haft lidt mere vægt, hvis hr. Lysholt Hansen og

hans parti, socialdemokratiet, igennem de år, hr. Lysholt Hansen omtalte, her i tinget havde ført en politik, som kunne have været med til at bedre den økonomiske situation i forhold til udlandet. Havde vi fulgt hr. Lysholt Hansen og hans parti med hensyn til nye udgiftskrævende love, med hensyn til ikke at skabe staten indtægter, ja, så havde det jo været væsentlig større beløb, der havde været behov for at give finansministeren bemyndigelse til at kunne optage. Jeg synes på denne baggrund, at hr. Lysholt Hansens sarkastiske bemærkninger i nogen grad mangler slagkraft. Men som sagt, jeg anbefaler lovforslaget.

Damsgaard: Da det er en traditionel lovgivning, skal jeg kun gøre relativt få kommentarer hertil. Af 1.000 mill. kr., lånerammen fra november 1969, resterer nu 256 mill. kr., og venstre mener, det er rigtigt, at vi har mulighed for, når behovet og gode betingelser tilsiger det, at kunne optage udenlandske lån, og selv om jeg forventer en forbedring i vare- og tjenestebalancen, som finansministeren udtrykker det, i de kommende år, må vi fortsat regne med et stort finansieringsbehov, alene af den grund at renter og afdragsbetaling på den offentlige gæld og vore ydelser til u-landshjælpen jo er stigende fra år til år.

Finansministeren oplyser, at disse afdrags- og rentebetalinger i 1972 alene vil andrage over 1,5 milliard kr., og dem har hr. Lysholt Hansen jo også et vist ansvar for.

Jeg vil gerne føje til, at en meget stor del af vort betalingsbalanceunderskud modsvarer af korte forretningskreditter i udlandet, hvilket i høj grad kan motivere, at staten optager langfristede lån i udlandet for på den måde at mindske behovet for den kortfristede udenlandske kapital og dermed også risikoen ved de med mellemrum opståede valutakriser i Vesteuropa. Også det forhold, at det økonomisk er mere fordelagtigt, at staten formidler en større del af vor låntagning i udlandet, end at dette sker ved disse kortfristede lån, tjener til støtte for det lovforslag, som vi har liggende for os. Selv om det skulle lykkes os at få skabt en bedre balance imellem produktion og forbrug og dermed imellem eksport og import — og det gør det nok — så vil vi alligevel i nogle år